

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Poslovni broj: UsII-376/21-6

PRIMLJENO: 04 -02- 2022		EOJN POSTOM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED. 3	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/801		
URBROJ: 383-22-20		

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Verox d.o.o., Zagreb, Višnjevac 12 i OptimIT d.o.o., Zagreb, Planinska 13a, koju na temelju punomoći zastupa Tanja Pušelj Ostroški, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, Igea d.o.o., Varaždin, Frane Supila 7/b i Zajednice ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb, Buzinski prilaz 10 i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb, Palinovečka 49, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 12. siječnja 2022.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/21-01/801, urbroj: 354-01/21-16 od 26. listopada 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, u povodu žalbe zainteresiranih osoba, Zajednice ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb i Igea d.o.o., Varaždin, poništava se odluka o odabiru, klasa: 406-01/21-01/60, urbroj: 525-06/0139-21-7 od 13. kolovoza 2021. donesena u otvorenom postupku javne nabave uspostave GeoPortala informacijskog sustava poljoprivrede za potrebe ispunjenja Inspire NIPP obaveza, broj objave: 2021/S OF2-0020766 te ispravak objave, broj: 2021/S F14-0023437, naručitelja Ministarstvo poljoprivrede, Zagreb (točka 1. izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se nalaže naručitelju Ministarstvu poljoprivrede, Zagreb da u roku od osam dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Zajednici ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna. U točki 3. izreke tog rješenja se nalaže naručitelju Ministarstvu poljoprivrede, Zagreb da u roku od osam dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Igea d.o.o., Varaždin troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna.

2. Protiv navedenog tuženikovog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost tog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga.

3. Tužitelj nastavno u tužbi u bitnom navodi kronologiju događaja te obrazlaže razloge zbog kojih prigovara osnovanosti poništenja odluke o odabiru, zaključujući da je naručitelj zakonito odbio ponudu zainteresirane Zajednice ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb, prethodno ocjenjujući da ne ispunjava uvjete propisane u točki 4.2.2. dokumentacije o nabavi (dalje: DON). Naručitelj je zaključio da ponuda nije valjana, jer zainteresirani nije dokazao uvjet tehničke i stručne sposobnosti važećim certifikatom iz područja upravljanja prostornim podacima ili jednakovrijednim, koji mora biti izdan od strane ovlaštenog certifikacijskog tijela. Zainteresirani tome kao ponuditelj nije udovoljio, jer je uz ponudu dostavio jednako vrijednu potvrdu koju nije izdalo ovlašteno certifikacijsko tijelo, tj. potvrdu treće strane koja je izdana u postupku u kojem ta treća strana kao neovisna organizacija na temelju provedenog ocjenjivanja sukladnosti izdaje dokument naziva Certifikat. Iz tog razloga tužitelj smatra da zainteresirani u odnosu na stručnjakinju Helenu Pezer nije priložio odgovarajući dokument kojim bi dokazao traženi uvjet sposobnosti, tj. nije dostavio "važeći certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima ili jednakovrijedan" tj. nije udovoljio uvjetu propisanom u 4.2.2. DON-a za Helenu Pezer, nominiranu za poziciju stručnjaka za GIS (prostorne podatke), zbog čega je zaključuje tužitelj ponudu zainteresirane Zajednice ponuditelja pravilno isključio iz postupka. Tužitelj dalje u tužbi daje osvrt i na točku 4.2.1. DON-a koja propisuje da zbirna vrijednost svih usluga s popisa mora biti minimalno u visini procijenjene vrijednosti predmetne nabave, tj. 1.400.000,00 kn bez PDV-a, zaključujući da tužitelj tom uvjetu udovoljava, protivno ocjeni tuženika, zbog čega nije bilo razloga da se žalbeni navod zainteresirane osobe, Igea d.o.o., Varaždin, ocijeni osnovanim te usvoji kao jedan od razloga za poništenje odluke o odabiru.

4. Tužitelj dalje u tužbi iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je tuženik rješenje donio na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenih činjenica, odnosno selektivnim uvažavanjem dokaza koje je tijekom žalbenog postupka dostavio kao odabrani ponuditelj, a za svoje zaključke je dao samo paušalno objašnjenje, bez uvažavanja mišljenja i izjava neovisnih institucija s respektabilnim kredibilitetom, tvrtki i sudskog vještaka koji su jasno obrazložili razloge zbog kojih se predani dokument uz ponudu zainteresiranog ne može smatrati certifikatom, što su ujedno i razlozi zbog kojih je žalbe žalitelja trebalo odbiti kao neosnovane i time potvrditi odluku o odabiru tužitelja kao najpovoljnijeg ponuditelja. Dodaje da je opisanim postupanjem tuženik povrijedio načela javne nabave definirana u članku 4. točki 1. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16. – dalje: ZJN 2016.), posebno načelo tržišnog natjecanja i načelo jednakog tretmana.

5. Tužitelj u tužbi dalje navodi i druge razloge zbog kojih se dokument koji je zainteresirani predao ne može smatrati certifikatom, bez obzira što ga je za nominiranog stručnjaka za GIS (prostorne podatke) predao kao proizvođač proizvoda koji je ujedno i ponudio u ponudi i predmet je nabave, jer je prema mišljenju tužitelja riječ o potvrdi o edukaciji izdanoj za vlastitog djelatnika i napisanoj na memorandumu tvrtke, zbog čega ne udovoljava osnovanim uvjetima koje certifikat treba ispuniti, niti prema sadržaju, niti prema načinu stjecanja. Također posebno obrazlaže i razloge zbog kojih se ne radi o jednakovrijednom dokumentu, tj. o "jednakovrijednom" certifikatu, bez obzira na tvrdnju zainteresiranog da je izdani certifikat suglasan

traženom uvjetu u DON-u, s obzirom da je autor i vlasnik programskog rješenja, a King ICT d.o.o. ima pravo vršiti edukaciju za upravljanje programskim rješenjem (KGDM) te izdavati certifikate o stečenim sposobnostima. Neovisno o takvim tvrdnjama, tužitelj smatra da zainteresirani (žalitelj) nije u žalbenom postupku dokazao da je ovlaštena organizacija za izdavanje certifikata, niti da je stručno i profesionalno udruženje koje ima standardizirane profesionalne certifikacijske programe koji osiguravaju znanja i vještine potrebne za izvršenje predmeta nabave, što znači da nije dokazao da je ovlaštena organizacija za izdavanje certifikata. Stoga smatra da zainteresirani nije mogao sam sebi izdati certifikat, jer postupak certifikacije podrazumijeva potvrđivanje koje provodi treća strana, a koje se odnosi na proizvode, procese, sustave ili osobe, što znači da treća strana mora biti neovisna organizacija da bi postupak bio nepristran, a ne ona organizacija koja raspolaže autorskim pravima za predmet certifikacije. U prilog takvim tvrdnjama tužitelj uz tužbu dostavlja i očitovanje Hrvatske akreditacijske agencije, a u svezi tog očitovanja ponavlja da King ICT d.o.o. nema objavljene planove certifikacije, certifikacijske putanje, nazive certifikacije, cijene, silabuse i znanja koje certifikati obuhvaćaju te uvjete koje treba zadovoljiti da bi se stekao certifikat (što ima Microsoft i Oracle) s kojima se King ICT d.o.o. uspoređivao u žalbi.

6. Dodaje i da zainteresirani tijekom žalbenog postupka nije ponudu dopunio odgovarajućim certifikatom kojim bi jasno definirao znanja iz područja upravljanja prostornim podacima u odnosu na nominiranog stručnjaka, već je dostavio novi dokument koji naziva "certifikat" bez potvrde o registraciji priloženog certifikata, i time potvrdio samo podatke o znanju stručnjakinje Helene Pezer u radu s platformom zainteresiranog, čime se ujedno ne dokazuje i činjenica da je priložio certifikat koji se smatra industrijskim standardom, jer nije jasno navedeno koja je napredna znanja iz upravljanja i administracije prostornih podataka stekla, niti se time dokazuje da se radi o certifikatom izdanom od ovlaštenih organizacija, stručnih i profesionalnih udruženja, a što je naručitelj tražio u DON-u. Tužitelj dalje u tužbi pobliže obrazlaže koje sve osnovne elemente mora imati certifikat da bi bio industrijski priznat certifikat, a i da bi bilo moguće izvršiti digitalnu provjeru validnosti certifikata. U prilog tome se poziva i na mišljenje sudskog vještaka za financije, knjigovodstvo, računovodstvo i informatiku doc. dr. sc. Lea Mršića, dipl. oec., čije saslušanje kao svjedoka tužitelj predlaže. Tužitelj dodaje da iako zainteresirani ima organiziranu obuku svojih zaposlenika da nije ovlašten za izdavanje službenih certifikata, jer nije certifikacijsko tijelo, a protivno tome nije na odgovarajući način dokazao, već upravo protivno tome da nema program certificiranja, da nema standardizirane profesionalne certifikacijske programe koji osiguravaju točno definirana znanja i vještine i druge uvjete, zbog čega je jedino moguć zaključak da se u konkretnom slučaju radilo o obuci zaposlenika i onih koji su kupili njihovu platformu, tj. o korisničkoj obuci, a ne o standardnom certificiranju stručnjaka za GIS – upravljanje prostornim podacima. Tužitelj dalje u tužbi navodi iscrpne razloge zbog kojih se dostavljeni dokument uz ponudu ne može smatrati niti važećim niti jednakovrijednim certifikatom, već o običnoj potvrdi o internoj edukaciji uposlenika koji radi na određenom proizvodu, a zbog čega je pogrešan zaključak tuženika da je naručitelj kod ocjene dostavljenih ponuda uveo uvjete koje nije propisao u DON-u, tj. da je opisanim postupanjem utjecao na integritet postupka protivan načelima javne nabave, a posebno načelu jednakog tretmana ponuditelja. Upravo suprotno tome, tužitelj zaključuje da je stajalište tuženika da je zainteresirani dostavio važeći certifikat, a ne jednakovrijedan

dokument koji ne mora biti izdan od ovlaštenog certifikacijskog tijela protivan jednakom tretmanu ponuditelja. U prilog takvoj tvrdnji je i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, knjigovodstvo, računovodstvo i informatiku mr. sc. Domena Verdnika, dipl. ing. te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, knjigovodstvo, računovodstvo i informatiku doc. dr. sc. Lea Mršića, dipl. oec., koje tužitelj prilaže uz tužbu i da ih Sud sasluša kao svjedoke na navedene okolnosti.

7. Zaključno, tužitelj smatra da je u cijelosti dokazao da je stajalište tuženika pogrešno i da je upravo svojim postupanjem tuženik pogodio isključivo određenom ponuditelju koji nije dokazao da ispunjava uvjete iz DON-a i na taj način druge ponuditelje koji predaju "jednakovrijedne certifikate" stavio u nepovoljan položaj. Posebno ističe da je tuženik zauzetim stajalištima na neki način relativizirao postupak certificiranja i industrijski standard pri postupku certificiranja i time uveo presedan kojim će se ponuditelji rukovoditi u budućim postupcima javne nabave te sami sebi izdavati tzv. certifikate ukoliko im to bude potrebno da udovolje uvjetima nadmetanja. Dodaje i da tuženik iznesenim zaključcima čini štetu naručitelju jer otvara mogućnost da osobe koje nisu na odgovarajućoj razini stručnosti postanu članovi projektnog tima i potencijalno uspore cjelokupan postupak i realizaciju projekt koji je od bitnog značaja za izvršenje obveza Republike Hrvatske prema Europskoj uniji u dijelu poštivanja Inspire direktive.

8. Tužitelj u tužbi daje osvrt i na žalbene navode zainteresirane osobe Igea d.o.o. (drugo žalitelj), uz zaključak da propisani uvjet u DON-u nije bio posebno iskazati vrijednost ugovora za svakog od članova zajednice gospodarskih subjekata, zbog čega naručitelj nije ni tražio da tužitelj kao odabrani ponuditelj pojašnjava koja je vrijednost usluga koja se odnosi na člana zajednice ponuditelja Verox d.o.o. u smislu članka 290. ZJN 2016., već je iz popisa pruženih glavnih usluga trebala biti vidljiva zbirna vrijednost svih usluga, tj. da odgovara minimalno visini procijenjene vrijednosti predmetne nabave, odnosno 1.400.000,00 kn bez PDV-a, a što je iz dostavljenog popisa pruženih usluga razvidno. Stoga da niti iz tog razloga nije bilo osnove da se ne prihvati navedena sposobnost, a tužitelj je da bi otklonio svaku sumnju u dostavljene podatke i u žalbenom postupku dao podatke o vrijednosti pojedine usluge koju je izvršio član zajednice ponuditelja Verox d.o.o., na način koji pobliže navodi u tužbi, čime je nedvojbeno dokazao da je obavio tražene usluge u zbirnoj vrijednosti u 3.456.183,78 kuna i da udovoljava propisanom zahtjevu iz DON-a. Stoga niti zaključak tuženik da je tužitelj tek u žalbenom postupku dokazao da ispunjava propisani uvjet tehničke i stručne sposobnosti nije točan. S time u vezi tužitelj dodaje da navedeno ne utječe na zakonitost odluke o odabiru i uvjet sposobnosti tužitelja, zbog čega je postupanje tuženika protivno načelu ekonomičnosti i efikasnosti, a vraćanje postupka u fazu pregleda i ocjene ponuda formalizam.

9. Tužitelj predlaže da ovaj Sud po provedenom dokaznom postupku usvoji tužbu i poništi tuženikovo rješenje od 26. listopada 2021. te odbije žalbe žalitelja, zainteresirane osobe Igea d.o.o., Varaždin i zainteresirane Zajednice ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb, kao i zahtjeve za naknadu troškova žalbenog postupka.

10. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji osporeno rješenje. Iscrpno navodi razloge zbog kojih je odluku o odabiru valjalo poništiti, jer su u žalbenom postupku utvrđene pobliže navedene nezakonitosti, a posebno jer je naručitelj pregled i ocjenu ponuda Zajednice ponuditelja King ICT

d.o.o., i List Geoinformatika d.o.o. i ponuditelja Igea d.o.o. izvršio protivno uvjetima i zahtjevima propisanim u DON-u i ponude tih ponuditelja odbio iz razloga koji DON ne propisuje kao uvjet sposobnosti. Također s time u vezi je naručitelj sporne okolnosti utvrđivao izvođenjem dokaza na način koji nije propisao u DON-u kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti. Dodaje da naručitelj u DON-u nije propisao da oba dokaza (važeći certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima i jednakovrijedan certifikat) moraju biti izdani od ovlaštenog certifikacijskog tijela. Dalje u odgovoru na tužbu pobliže daje osvrt na uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisan u točki 4.2.2. DON-a. Sukladno tome ponuditelji trebaju priložiti dokaze da raspolažu određenim stručnjacima potrebnim za provedbu i izvršenje ugovora, a među ostalim da trebaju raspolagati stručnjakom za GIS (prostorne podatke) – minimalno jedan stručnjak, za kojeg se propisuje ispunjenje pobliže navedenih uvjeta, i to završen sveučilišni/veleučilišni studij, iskustvo od najmanje pet godina na poslovima stručnjaka za GIS (prostorne podatke), - važećim certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima ili jednakovrijedan, - minimalno dva završena projekta. Tom točkom DON-a propisano je da je za potrebe dokazivanja uvjeta iz te točke kao dokaz potrebno uz ponudu dostaviti popunjeni ESPD obrazac, a kao ažurirani popratni dokument je potrebno dostaviti popis stručnjaka i životopise s odgovarajućim važećim certifikatima (stranica 14. DON-a), dok se na stranici 15. kod podnaslova "obrazloženje", pojašnjava da "jednakovrijednima se smatraju svi standardi industrijski certifikati u IT svijetu, izdani od ovlaštenih organizacija, stručnih i profesionalnih udruženja koji imaju standardizirane profesionalne certifikacijske programe koji osiguravaju znanja i vještine potrebne za izvršenje predmeta nabave".

11. Iz navedenog slijedi da su ponuditelji traženi uvjet mogli dokazati na način da uz životopis stručnjaka dostave ili važeći certifikat iz područja upravljanja poslovnim podacima ili jednakovrijedan certifikat, s time da je posebno propisano što se smatra jednakovrijednim certifikatom. Kao dokaz su mogli dostaviti i važeći certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima, s time da za važeći certifikat navedena točka DON-a ne propisuje da mora biti izdan od ovlaštenih organizacija, stručnih i profesionalnih udruženja koje imaju standardizirane profesionalne certifikacijske programe, što se propisuje za jednakovrijedan certifikat. S time u vezi tuženik smatra neosnovanom tvrdnju tužitelja da oba dokaza moraju biti izdana od ovlaštenog certifikacijskog tijela, jer važeći certifikat (bez obzira kako se nazvao) dokazuje da stručnjak raspolaže znanjem i vještinama iz područja upravljanja podacima, a ukoliko je riječ o "jednakovrijednom" dokumentu, tada se traži potvrda treće strane izdana u postupku certifikacije, tj. dokaz izdan od strane ovlaštenog certifikacijskog tijela. Tuženik dodaje da je naručitelj nezakonito primijenio odredbe DON-a, jer je od treće zainteresirane osobe tražio da uvjet sposobnosti stručnjaka dokaže certifikatom izdanim od strane ovlaštenog certifikacijskog tijela, a potom njegovu ponudu isključio iz daljnjeg tijeka nadmetanja, iako navedeni dokaz nije propisan kao uvjet sposobnosti. Time je naručitelj postupio protivno članku 290. stavku 1. ZJN 2016., jer je bio dužan ponude pregledati i ocijeniti u skladu s uvjetima i zahtjevima propisanim u DON-u. To konkretno da naručitelj nije ovlašten naknadno, u fazi pregleda i ocjene ponuda uvoditi nove uvjete sposobnosti koje već nije propisao u DON-u, tj. nije ovlašten valjanost ponude uvjetovati činjenicama koje nisu propisane u DON-u kao uvjet sposobnosti, pri čemu tuženik ukazuje na niz presuda ovog Suda u kojem su izražena takva stajališta. Tuženik daje osvrt i na prigovor tužitelja na sadržaj DON-a, jer tvrdi da za jednakovrijedne certifikate vrijede stroža pravila nego za važeći

certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima, smatrajući ga nedopuštenim jer se odnosi na prethodni stadij postupka, tj. na sadržaj DON-a.

12. Tuženik daje osvrt i na druge tužbene razloge koji se tiču dokazivanja uvjeta vrijednosti izvršnih radova od strane odabrane zajednice ponuditelja (tužitelja), uz zaključak da iako u trenutku pregleda i ocjene odabrane ponude naručitelj nije imao sve potrebne podatke o vrsti usluga i njihovoj vrijednosti koje je ranije izvršio tužitelj kao odabrana zajednica ponuditelja, a morao je dokazati da ispunjava uvjet sposobnosti u smislu točke 4.2.1. DON-a, a zbog čega je naručitelj odabranu ponudu ocijenio sukladnom traženom uvjetu sposobnosti protivno članku 290. stavku 1., ali i članku 301. stavku 1. i 2. ZJN 2016. Tuženik dodaje da je naručitelj u cilju razjašnjenja sporne situacije, a da bi nedvojbeno utvrdio odlučne činjenice imao na raspolaganju institute propisane u članku 293. i/ili članku 263. ZJN 2016.

13. Tuženik dodaje da nalaz i mišljenje mr. sc. Domena Verdnika, dipl. ing., nema značaj u predmetnoj stvari, jer imenovani vještak prije svega daje osvrt za ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja, za što nema ovlast, već se zakonitost tog rješenja može ocjenjivati u sudskom postupku, na temelju članka 434. ZJN 2016. Zbog toga je zaključuje tuženik vještak iznošenjem pravnih stavova i ocjena u danom nalazu i mišljenju prekoračio svoje ovlasti i počinio povredu prava i pravila struke, zbog čega je iznošenje određenih stavova ne samo neodlučno, već i nedopustivo te protivno pobliže navedenom mjerodavnim propisima.

14. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi predmetnu stvar u skladu s člankom 58. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) i člankom 434. stavkom 4. ZJN 2016.

15. Zainteresirana osoba Zajednice ponuditelja King ICT d.o.o. i List Geoinformatika d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnom ističe razloge kojima se u cijelosti protivi tužbenim navodima u cijelosti, a uz zaključak da su ocjene i stajališta tuženika izneseni u osporenom rješenju pravilni i utemeljeni u ovdje mjerodavnom propisu. Zainteresirani dalje u odgovoru na tužbu pobliže navodi i obrazlaže razloge zbog kojih se u predmetnom slučaju radi o važećem certifikatu iz područja upravljanja prostornim podacima koji je izdao proizvođač proizvoda koji ujedno i nudi u ponudi kao predmet nabave, a ne "jednakovrijednom dokumentu". Zbog toga je tuženik pravilno zaključio da certifikat stručnjakinje Helene Pezer udovoljava uvjetima koji su traženi u DON-u, a da tužitelj svoje tvrdnje uglavnom tvrdi na semantici, a ne stvarnim činjenicama i podacima. Pojašnjava razloge zbog kojih se izdani certifikat u predmetnom slučaju ima smatrati važećim, jer se njime dokazuje da zainteresirani kao ponuditelj i gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete i ima pravo izdavati certifikate za navedeno IT platformu, jer je upravo njezin proizvođač. U pravcu te tvrdnje da je i mišljenje stalnog sudskog vještaka za područje informatike, elektrotehnike i telekomunikacija, Krunoslava Hrnjaka o "prikkladnosti certifikata za dokazivanje tehničke sposobnosti" od 31. prosinca 2021., koji prilaže uz odgovor na tužbu. Dodaje da sadržaj certifikata upravo dokazuje traženo znanje nominirane stručnjakinje, jer je upravo izdan od pravnog subjekta koji je najkompetentniji da educira i valorizira stručnjake koji će s navedenim softverskim proizvodom raditi, a upravo proizvođač softvera ima pravo održavati obuku za rad vlastitim proizvodom i sukladno tome izdati certifikat kao dokaz znanja upravljanja tim proizvodom, zbog čega se izdani dokument ima smatrati valjanim certifikatom. U

protivnom bi se, dodaje zainteresirani svi domaći proizvođači softvera doveli u neravnopravan položaj u odnosu na stane proizvođače, što bi im dalje onemogućilo sudjelovanje u javnim nadmetanjima, osim u slučaju da hrvatske tvrtke nude isključivo rješenja globalnih proizvođača softvera, što dovodi do diskriminacije. Dodaje da tužitelj svojim tvrdnjama pokušava diskriminirati i praktički onemogućiti da IT rješenja hrvatske tvrtke nude na domaćim javnim nadmetanjima. U svojoj ponudi sposobnost stručnjaka za GIS dokazuje certifikatom koji je izdala tvrtka ESRI, premda svjestan da se rješenje koje je ponudio neće temeljiti na ESRI tehnologiji, čime tužitelj dovodi u zabludu naručitelja te predlaže kao ključnog stručnjaka u budućem projektnom timu, stručnjaka za kojeg ne postoji dokaz da poznaje tehnologiju na kojoj bi tužitelj razvijao projekt. S time u vezi dodaje da je ponuditelj dužan dokazati osposobljenost za isporuku predmeta nabave za onu programsku opremu koju stvarno namjerava isporučiti, jer se u protivnom radi o gruboj manipulaciji postupka nabave i odredbi mjerodavnog propisa, zbog čega je pravilan zaključak tuženika da se naručitelj kod pregleda i ocjena ponuda bio dužan držati uvjeta i pravila koja je sam propisao u DON-u. Konačno zainteresirani navodi da je naručitelj u ranijim postupcima javne nabave više puta prihvatio navedeni KGDM certifikat kao valjani dokaz sposobnosti, što također ukazuje da je naručitelj u konkretnom slučaju ne priznajući valjanost certifikata pogrešno isključio ponudu zainteresiranog iz postupka. Zainteresirani zaključuje da je način na koji će proizvođač proizvoda vršiti osposobljavanje stručnjaka za rad na tim proizvodima u isključivoj nadležnosti i poslovnom interesu samog proizvođača, a njegov se poslovni uspjeh mjeri brojem korisnika i njihovim zadovoljstvom proizvodom.

16. Predlaže da ovaj Sud tužbu tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovanu.

17. Sukladno odredbi članka 6. ZUS-a Sud je odgovor zainteresirane osobe dostavio tužitelju, koji se nije posebno očitovao.

18. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

19. Prije svega valja reći da iz navoda tužbe proizlazi da tužitelj u bitnom osporava samo primjenu prava, tj. protivi se izraženim pravnim shvaćanjima tuženika i tumačenju odredaba ZJN 2016. primijenjenih u konkretnom slučaju, dok činjenice nisu sporne, zbog čega je ovaj Sud spor riješio bez rasprave sukladno članku 36. točki 4. ZUS-a.

20. Iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja osporenog tuženikovog rješenja proizlazi da je Ministarstvo poljoprivrede kao naručitelj 31. svibnja 2021. objavio u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: uspostava GeoPortala informacijskog sustava poljoprivrede za potrebe ispunjenja Inspire NIPP obaveza, broj objave: 2021/S OF2-0020766, dana 28. lipnja 2021. ispravak objave, broj: 2021/S F11-0023437. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju financijskog kriterija (cijena ponude) koji nosi maksimalno 80 bodova te dodatni kriterij (nefinancijski kriterij) broj projekata koji nosi maksimalno 20 bodova.

21. Dalje proizlazi da je u predmetnom postupku javne nabave naručitelj zaprimio četiri ponude od kojih je ponudu zainteresirane Zajednice ponuditelja (King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb) odbio, a preostale ponude je ocijenio valjanima i donio odluku o odabiru, klasa: 406-01/21-01/60, urbroj: 525-06/0139-21-7 kojom je odabrao ponudu tužitelja, Zajednice ponuditelja Verox d.o.o., Zagreb i OptimIT d.o.o., Zagreb, kao najpovoljniju.

22. Protiv navedene odluke o odabiru žalbu su podnijeli zainteresirana Zajednica ponuditelja King ICT d.o.o., Zagreb i List Geoinformatika d.o.o., Zagreb i zainteresirani Igea d.o.o., Varaždin, a žalbene razloge zainteresiranih je tuženik uvažio i poništio odluku o odabiru od 13. kolovoza 2021., uz obrazloženje s kojim je suglasan i ovaj Sud.

23. Tuženik je prije svega zaključio da naručitelj u postupku javne nabave nije ponudu zainteresirane Zajednice ponuditelja pregledao i ocijenio sukladno odredbama ZJN 2016., tj. uvjetima i zahtjevima propisanim u DON-u, u odnosu na razloge zbog kojih je naručitelj odbio ponudu zainteresirane Zajednice ponuditelja iz postupka javne nabave, ocjenjujući da je uz ponudu dostavio jednakovrijedan dokument kojim dokazuje stručnu sposobnost nominirane stručnjakinje Helene Pezer za GIS (prostorne podatke) propisan u točki 4.2.2. DON-a, a ne propisani važeći certifikat. Ovo stoga jer je navedeni dokument izdao član zainteresirane zajednice ponuditelja (King ICT d.o.o., Zagreb), kao proizvođač programskog softvera koji je naveo u ponudi, zbog čega da se na navedeni certifikat ne mogu primijeniti odredbe DON-a koje se odnose na jednakovrijedan certifikat, protivno zaključku naručitelja.

24. Iz navedenog slijedi da je sporno pitanje tijekom žalbenog postupka, a i upravnog spora način tumačenja odredbe točke 4.2.2. DON-a u dijelu propisanog dokaza, odnosno traženog certifikata za stručnjaka za GIS (prostorne podatke), a tuženik zaključuje da je zainteresirani uz ponudu dostavio certifikat od 30. svibnja 2018. koji je izdao King ICT d.o.o., kojim potvrđuje da je Helena Pezer osposobljena i ovlaštena za implementaciju, nadogradnju, održavanje, konfiguraciju i administraciju GIS platforme. Nakon toga je dostavio i certifikat od 6. srpnja 2018. koji je također izdao King ICT d.o.o., kojim se potvrđuje da je Helena Pezer stekla napredna znanja iz upravljanja i administracije prostornih podataka na GIS platformi.

25. Dakle, u predmetnom slučaju valja reći da je sukladno članku 290. stavku 1. ZJN 2016., nakon otvaranja ponuda javni naručitelj dužan pregledati i ocijeniti ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastaviti zapisnik, što dalje znači da primjenom odredbi ZJN 2016. kao ovdje mjerodavnog propisa, mora ocijeniti uvjet tehničke i stručne sposobnosti, uključujući i iskustvo nominiranih stručnjaka upravo u skladu s zahtjevima i uvjetima propisanim u DON-u, odnosno tu sposobnost dokazati propisanim dokaznim sredstvima.

26. Naručitelj je ponudu zainteresirane zajednice ponuditelja odbio, uz zaključak da je zainteresirani dostavio jednakovrijedan dokument tražen u točki 4.2.2. DON-a, a ne važeći certifikat, zbog čega smatra da je dostavljeni dokument trebalo izdati neovisno tijelo, što je propisano za jednako vrijedne certifikate, pod kojima naručitelj podrazumijeva sve druge standardne industrijske certifikate u odnosu na IT proizvode, tj. da ih trebaju izdati ovlaštene organizacije, stručna i profesionalna udruženja koji imaju standardizirane profesionalne certifikacijske programe. Protivno tome, tuženik je na temelju cjelokupnog dokaznog postupka provedenog u žalbenom postupku, kao i iz priležne dokumentacije uz ponudu zainteresirane zajednice ponuditelja, ocijenio da nije dostavio jednakovrijedan dokument, već važeći certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima koji je izdao proizvođač (King ICT d.o.o.) koji je autor i vlasnik programskog rješenja King Geo Dana Management – KGDM na koje se odnose navedeni certifikati. Ocjenjuje da točka 4.2.2. DON-a, za stručnjaka za GIS (prostorne podatke) ne propisuje da certifikat iz područja upravljanja prostornim podacima mora biti izdan od ovlaštenog certifikacijskog tijela. Stoga je tuženik ocijenio da je naručiteljevo tumačenje navedene odredbe DON-a

protivno smislu i svrsi te odredbe, tj. da znači uvođenje uvjeta koji nije bio propisan odredbama DON-a, zbog čega je žalbeni navod zainteresirane zajednice ponuditelja istaknut u tom pravcu ocijenio osnovanim.

27. Dakle, kako se u konkretnom slučaju radi o važećem certifikatu o osposobljenosti izdanom od strane proizvođača softvera, a ne o jednakovrijednom certifikatu koji je izdala treća strana, neosnovani su svi žalbeni navodi kojima tužitelj upire da je dostavljeni dokument trebala potvrditi treća neovisna strana, i to u postupku u kojem bi se dokazala istovjetnost s važećim certifikatom. Stoga u odnosu na dostavljeni važeći certifikat nema potrebe provesti postupak utvrđivanja jednakovrijednosti tog dokumenta, niti je zapreka da se dostavljeni certifikat smatra važećim jer je izdan od proizvođača koji u svojoj ponudi upravo i nudi isti proizvod u odnosu na koji je za stečena znanja i vještine nominiranom stručnjaku izdan certifikat.

28. Tuženik također kao razlog za poništenje odluke o odabiru uvažava žalbeni navod zainteresirane osobe Igea d.o.o., Varaždin da odabrana zajednica ponuditelja (tužitelj) nije uz ponudu dostavio popis izvršenih usluga iz kojeg bi jasno proizlazila vrijednost usluga koje je izvršio Verox d.o.o., Zagreb, kao član zajednice ponuditelja, već je dostavljen samo zbirni iznos vrijednosti svih izvršenih usluga. Premda je u tom dijelu tužitelj pojasnio tražene podatke tijekom žalbenog postupka, a ne u postupku javne nabave koji je proveo naručitelj, tuženik pravilno zaključuje da je riječ o nezakonitom postupanju naručitelja u svezi pregleda i ocjene odabrane ponude sukladno traženom zahtjevu iz točke 4.2.1. DON-a. Tuženik daje osvrt i na sve druge žalbene navode koje nije ocijenio osnovanim, uz iscrpno obrazloženje razloga za dane zaključke u odnosu na svaki pojedini navod zainteresiranih osoba, žalitelja.

29. Prema članku 3. točki 12. ZJN 2016. nepravilna ponuda je svaka ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi ili je primjena izvan roka za dostavu ponuda, ili postoje dokazi o tajnom sporazumu ili korupciji, ili nije rezultat tržišnog natjecanja, ili je naručitelj utvrdio da je izuzetno niska, ili ponuda ponuditelja koji nije prihvatio ispravak računске pogreške. S obzirom na navedeno, a uvažavajući razloge iz zapisnika o pregledu zaprimljenih ponuda i iz obrazloženja odluke o odabiru, kao i navoda naručitelja danih u odgovoru na žalbe, proizlazi da je prilikom ocjene tehničke i stručne sposobnosti zainteresirane zajednice ponuditelja pogrešno ocijenio dokumentaciju dostavljenu uz ponudu kao dokaz te sposobnosti. Uzimajući u obzir citirane odredbe ZJN 2016. i mjerodavne točke DON-a, tuženik je pravilno utvrdio da naručitelj postupak pregleda i ocjene ponude zainteresirane zajednice ponuditelja nije zakonito proveo, jer je ponudu odbio iz razloga koji u DON-u nije propisao kao uvjet sposobnosti, tj. u slučaju da se uz ponudu dostavi kao dokaz stručne sposobnosti važeći certifikat.

30. Također, pravilno je utvrdio tuženik da postoje i navedene nejasnoće u svezi navedenih podataka u ponudi tužitelja kao odabranog ponuditelja, koje je pojasnio i otklonio tek tijekom žalbenog postupka, a ne u postupku javne nabave koji je proveo naručitelj.

31. Slijedom navedenog su, protivno navodima tužitelja zaprimljene ponude u predmetnom postupku javne nabave ocijenjene te razmotrene protivno mjerodavnim odredbama ZJN 2016. i traženim uvjetima propisanim u DON-u, niti je naručitelj u predmetnom slučaju dokazao da postoje okolnosti zbog kojih je ponudu zainteresirane zajednice ponuditelja odbio i isključio iz postupka javne nabave, iz

razloga koje tuženik pravilno navodi u obrazloženju osporenog rješenja, a date zaključke iscrpno argumentira.

32. Dakle, tuženik je osporeno rješenje donio u granicama zakonom propisanih ovlasti, a za odluku je naveo pravno odlučne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09.).

33. Tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja iste prigovore koje je isticao i tijekom žalbenog postupka, a na drugačiji način tumači zaključke tuženika i daje svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava i konkretnih odredbi DON-a, što nije odlučno za drukčiji ishod ovog postupka i donošenje odluke u predmetnoj stvari, jer je tuženik jasno naveo razloge i osnovu za svoja stajališta, koja je ovaj Sud već potvrdio u nizu odluka, tj. dao je iscrpnu i jasnu analizu razloga kojima se rukovodio pri donošenju osporenog rješenja i ocjeni o osnovanosti žalbenih razloga zbog kojih je poništio odluku o odabiru kao nezakonitu.

34. Slijedom navedenog, a kako tužbeni navodi nisu s uspjehom osporili pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, to je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 12. siječnja 2022.

Predsjednica vijeća

Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

